

СТАНОВИЩЕ **на съдията Неделчо Беров**

Подкрепям изцяло диспозитива на определението, с което се отклонява искането на Общинския съвет гр. Своге и производството по к.д. № 8/2001 г. се прекратява.

Считам обаче, че в мотивите на определението не е даден отговор на основния принципен въпрос – кога е налице спор за компетентност по смисъла на чл.149, ал.1, т.3 от Конституцията. Поради това и на основание чл.32, ал.5 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд излагам писмено становището си към определението на съда.

Компетентността, която чл.149, ал.1, т.3 от Конституцията има предвид, се състои от властническите правомощия, които са предоставени на централни органи на държавата и тези на местно самоуправление като публичноправни субекти. Конституционната разпоредба третира компетентността като публичноправна категория. Като такава тя се свързва с осъществяване на определени управленчески функции, защото включва правомощия, предоставени на органи за осъществяване на държавното управление. Отделните органи в структурите на държавата и местното самоуправление притежават възложени им с нормативни актове различни управленчески функции, властнически правомощия. Оптималното осъществяване на държавното управление изисква компетентностите да са ясно разграничени, да не се припокриват, да не се дублират, застъпват, т.е. да няма спорове за компетентност, а ако евентуално възникнат – да бъдат решени от Конституционния съд. На същностната характеристика, на функциите, а оттам и на правомощията на Конституционния съд са присъщи спорове за компетентност между публичноправни субекти във връзка с осъществяване на държавното управление.

В конкретния случай от Конституционния съд се иска да се произнесе по права от коренно различно естество. Спорът, с който вносителят на искането е сезирал съда, е такъв за субективно гражданско право и по-конкретно за вещното право на собственост. Спори се кой може да осъществява правомощията на собственика за изрично изброени в искането обекти – държавата и общината. С основание може да се добави дали собственик на същите обекти не са търговските дружества, в чийто капитал са внесени (като апорт) тези обекти. Това е гражданскоправен спор. Конституционният съд не може да се произнесе по такъв спор, защото е извън изрично определените му правомощия с чл.149 от Конституцията. Компетентни да решават гражданскоправни спорове са съдилищата, на които е предоставено правораздаването с чл.119, ал.1 от основния закон.

Титуляр на правото на общинската собственост е общината и понеже тя е юридическо лице със закон се уточнява кой от органите на общината ще упражнява правомощията ѝ на собственик. Това обаче не е възлагане на властнически функции за осъществяване на държавното управление, поради което не е предоставяне на компетентност по смисъла на чл.149, ал.1, т.3 от Конституцията.